

Ölüme Beş Kala

– kafkaslar · 24 Ocak 2020

Ölüme Beş Kala,

/ Zaman akışında neler neler saklıdır,
Yaşarken farkedemeyiz./

Hayat ne kadar gariptir
Mevsimlerin akışında
Zaman nelere gebedir,
Sonsuzlugun içinde neler saklıdır,
Ömrün boyunca düşünsen de
Çözemezsin.

Nefes,
Nefes dediğin nedir ki,
Bir anlık,
Hatta andan kısa .
Insan ömründe,
Nefes ölüme an kala
Yaşamın içinde
Zamanın sonsuzluğunun tadına varmaktır.

Son durak derler
Musalla taşında ki bekleyişe.
Musalladaki bekleyiş
Ebediyete intikalin başlangıcı,
Aslında geldiğimiz yere,
Toprağa dönüşümüzdür,

Hayatın cilveli oyununda
Mevsimler dönmedolap misali yuvarlanır,
Yıllar olağan akışında akar durur,
Insan ömrü bir nefes boyu yaşamında,
Ölüme beş kaladır.

Hayat o kadar uzun değildir ki,

Bitmez sandığımız koskocaman ömür,
Bir anlık nefes bile değildir.

Bak şu mezar taşlarına
Bak su kabristanlarda yatanlara
Nihayetinde gideceğimiz yerdir.

Bazen herşey beklediğimiz gibi olmuyor,
Hayat işte ,
Her şey yolunda gidiyor zannederken
Olmadık anda tersine dönüyor beklentilerimiz,
Ve işte o an yaşam
Ölüme beş kala diyor bizlere.

Seçimimiz yok,
Dönüşümüz yok,
Kaçışımız yok.

Gelmişiz şu aleme,
Zamanı gelince de gideceğiz.

Dinçer Demirel